

[Lissa Mathiasen]

Som nævnt ved første behandling af lovforslag nr. L 56 fandt vi forslaget ganske ude af social balance, idet det i første omgang ramte de i forvejen særligt udsatte grupper. Vi meddelte også, at vi ikke kunne støtte det fremsatte lovforslag. Jeg må derfor sige, at det er med glæde – om end måske behersket – vi har kunnet konstatere, at der under udvalgsarbejdet er trukket nogle af de værste ændringer væk.

Men med de konsekvensberegninger af virkningen af de nu ønskede indgreb, som det endelig er lykkedes at få frem fra boligministeren, må vi konstatere, at der stadig vil blive tale om væsentlige nedskæringer for visse grupper i samfundet. Vi kan derfor stadig væk ikke støtte lovforslaget. Vi finder det uacceptabelt.

Derudover er der et enkelt område, som vi ikke finder tilstrækkeligt gennemdrøftet i udvalget. Det drejer sig om forbedrings- og byfornyelsesboligsikring.

Er det mon boligministerens hensigt med lovforslagets ændring nr. 10 til § 24, stk. 5, samt nr. 11 til § 25, stk. 8, at ramme pensionister, der bor i disse lejligheder? Jeg kan næppe tro det, og jeg vil derfor bede om, at vi under en fornyet udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling får drøftet disse ændringer med deres ubehagelige konsekvenser meget grundigt igennem.

De pensionister, der bor i ret store, ældre lejligheder til forholdsvis lave huslejer, og som ikke har været i stand til at finde mindre boliger, der var billigere, har naturligvis været betænkelige ved at gå med på udlejernes forslag om at modernisere, men de har ladet sig overtale, fordi de fik at vide, at de kunne få mulighed for at få forbedrings- eller byfornyelsesboligsikring. Derfor vil det være en katastrofe for disse mennesker, om dette bliver ført igennem. Jeg kan ikke tro, at det kan være boligministerens hensigt, og hvis man kigger på de bemærkninger, der faldt under første behandling, så tyder alt på, at det heller ikke er flertallets ønske her i salen.

Jeg skal derfor opfordre til, at vi får fornyet udvalgsbehandling af L 56.

Agnete Laustsen (KF):

Indledningsvis vil jeg beklage, at disse betænkninger ikke har et bredt flertal bag sig,

især fordi næsten samtlige partier ved førstebehandlingen gjorde meget ud af at betone, at vi måtte prøve både med god vilje og med forskellige redskaber, der var hentet fra gartnerfaget, at luge så meget ud i de oprindelige lovforslag, at vi i fællig – under, hvad vi kaldte den gamle gartners milde blik – kunne plante smil og solskin. Ja, vi kom jo desværre ikke så langt, men vi må så prøve at få det bedste ud af det kompromis, som er blevet resultatet af vores udvalgsarbejde.

Jeg vil dog gerne først sammenfattende om alle lovforslagene sige, at vi kun opfatter dem som forslag, det er nødvendigt at fremsætte i en økonomisk vanskelig situation, hvor der også må spares på boligområdet, men at de desværre kun i ringe omfang løser det mere generelle problem, som vi har stået over for i umindelige tider, nemlig manglen på forenkling og klarhed.

Nu får boligministeren tilsyneladende sine besparelser hjem, om end de undervejs er blevet halveret. Det er vi kede af, men vi håber, at vi senere kan få lejlighed til mere dybtgående drøftelser om ændringer og omlægninger, eventuelt i forbindelse med gennemførelse af en række af de hensigtserklæringer, ministeren er fremkommet med i betænkningen.

Herefter vil jeg gerne knytte nogle enkelte bemærkninger til forslagene. Med hensyn til ændringerne i loven om boligbyggeri er vi tilfredse med, at de betragtninger, vi fremsatte ved førstebehandlingen, er blevet fulgt op. Der er i første række ministerens tilsagn om at søge en ordening, hvorefter der kan ydes garanti for lån til private andelsboliger, således at det bliver lettere at skaffe de 20 pct. egenkapital. Og med hensyn til lovforslag nr. L 52 er det ikke mindst ændringsforslaget om forhøjelse af kvoten for lette kollektivboliger for ældre fra 300 til 600. Her er altså tale om en fordobling, som vil give mange ældre en boligform, som er meget eftertragtet, samtidig med at vi bibeholder kvoten for handicapbyggeri uændret.

Derimod mangler vi stadig at løse det problem, jeg også påpegede ved førstebehandlingen, nemlig mulighed for ændret udnyttelse af ældre, store patricierejendomme, men jeg håber, at vi senere kan tage dette op.

De næste tre lovforslag omfatter for størstedelens vedkommende hensættelser til vedligeholdelse o.lign. i henholdsvis almennyttigt